

РЕШЕНИЕ

№ 4812

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5395** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. /Д“ИТ“-С./, срещу решение от 20.04.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 103-и състав, постановено по НАХД № 17908/2021 г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22-2100088/09.12.2021 г., издадено от директора на Д“ИТ“-С., с което на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, на „Видекс инженеринг“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв., за извършено нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на оспореното НП.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата и моли за отмяна на решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, в писмен отговор на касационната жалба развива съображения за нейната неоснователност и моли за отхвърлянето ѝ.

В съдебно заседание се представлява от адв. М., която поддържа отговаря на жалбата

и моли за потвърждаване на решението на СРС. Претендира присъждане на разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 08.01.2021 г., служители от Д "ИТ"-С., въз основа на изискани документи от дружеството „Видекс инженеринг“ ЕАД, са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство.

Констатирани са по трудовото досие на П. В. В., че в качеството му на служител, и юридическото лице „Видекс инженеринг“ ЕАД като работодател, бил сключен на 16.04.2021 г. трудов договор № 2020-94/16.04.2021 г., подписан от двете страни. Съгласно трудовия договор, на основание чл. 67, ал. 1, във вр. с чл. 70 от КТ, В. приел да изпълнява длъжността „търговски мениджър“. Отбелязано е, че е постъпил на работа на 19.04.2021 г., като липсва отбелязване на дата, на която на П. В. са връчени договора и заверено уведомление от ТД на НАП.

В длъжностната характеристика за длъжността „търговски мениджър“ е отразено, че е започнал изпълнение на трудовите си задължения на 19.04.2021 г. В книгата за начален инструктаж по безопасност и здраве при работа, който се провежда в деня на постъпване на работа, е отразено срещу името на лицето, че му е проведен начален инструктаж на 19.04.2021 г.

При преглед на Справка за приети и отхвърлени уведомления, с изх. № 22388213160600/16.04.2021 г., проверяващите установили, че срещу името П. В. липсвал подпис, който да удостоверява, че работодателят е връчил на служителя копие на хартиен носител на завереното от ТД на НАП уведомление преди постъпването му на работа.

Въз основа на тези данни, служителите на Д "ИТ"-С. приели, че „Видекс инженеринг“ ЕАД, в качеството му на „работодател“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е изпълнило задължението си да предостави на П. В. преди постъпването му на работа на екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, заверено от ТД на НАП, в нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

След установяване на извършеното нарушение е издаден АУАН № 22-2100088/10.11.2021 г. от главен инспектор при Д "ИТ"-С., в който било описано констатираното нарушение. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 63, ал. 1 от КТ. АУАН е подписан без възражения. Възражения са направени извън предоставения срок.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 22-2100088/09.12.2021 г., издадено от директора на Д "ИТ"-С., с което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, на „Видекс инженеринг“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв., за извършено нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

НП е връчено на жалбоподателя на 13.12.2021 г.

По делото са представени като доказателства заверени копия на призовка по чл. 45,

ал. 1 от АПК, трудов договор № 2020-64/16.04.2021 г., длъжностна характеристика, извлечения от книга за начален инструктаж по безопасност и здраве при работа, справка за приети и отхвърлени уведомявания по чл. 62, ал. 5 от КТ с изх. № 22388213160600/16.04.2021 г.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя и издателя на НП.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение 20.04.2023 г., постановено по НАХД № 17908/2021 г., с което е отменил НП № 22-2100088/09.12.2021 г., издадено от директора на Д “ИТ“-С., с което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, на „Видекс инженеринг“ ЕАД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв., за извършено нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане Решение 20.04.2023 г., постановено по НАХД № 17908/2021 г., с което СРС е отменил НП № 22-2100088/09.12.2021 г., издадено от директора на Д “ИТ“-С., с което на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, на „Видекс инженеринг“ ЕАД, за извършено нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „Видекс инженеринг“ ЕАД, допустима жалба.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – гл. инспектор при Д “ИТ“-С., а НП от директор на Д “ИТ“-С., надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл.

34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение не е безспорно доказано. Приел е, че по делото са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи по несъмнен начин, че не е извършено нарушение.

Оспореното решение е издадено при спазване на материалните разпоредби.

След анализ на събраните по делото доказателства, настоящия състав намира, че по делото се не се доказва, че на лицето П. В. не е връчен преди да постъпи на работа, подписан от двете страни сключен трудов договор с „Видекс инженеринг“ ЕАД, в качеството му на работодател, както и уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. От събраните по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетеля В. Й., безспорно се установява, че В. се е явил на 19.04.2021 г. в предприятието на работодателя и преди да постъпи на работа е получил екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, както и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от ТД на НАП, за което са налице положени подписи на В. и свидетеля Й.. Същите са се подписали в договора, като в него датата 19.04.2021 г. била вписана единствено като дата на постъпване на служителя на работа, а графата относно датата на получаване на посочените документи от страна на служителя не била попълнена.

В настоящия случай, административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от КТ, съгласно която, задължение на работодателя е да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от завереното от ТД на НАП уведомление. В случая това задължение е изпълнено. На лицето В. е връчен подписан от двете страни сключен трудов договор. Колкото до това, дали уведомлението е връчено срещу подпис, следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ гласи, че връчването на работника или служителя преди постъпването му на работа на копие на хартиен носител от завереното уведомление се удостоверява с подписа на работника или служителя срещу името му в справката за заверените уведомления. Но в процесния случай, отговорността на дружеството е ангажирана за това, че не е предоставило на служителя въобще уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ.

Както правилно е прието от СРС, по делото са оборени констатациите на административно-наказващия орган. Не са налице доказателства, които да оборват направените от СРС изводи относно това, че подписан от двете страни сключен

трудова договор и уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ, заверено от ТД на НАП, не е връчено на работника преди постъпването му на работа. Никъде в закона не е посочено, че връчването трябва да се случи в ден, предхождащ деня на постъпването му на работа. Екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, заверено от ТД на НАП, подадено с изх. № 22388213160600/16.04.2021 г., са били връчени на служителя П. В. преди постъпването му на работа при работодателя „Видекс инженеринг“ ЕАД. Предвид изложеното, съдът не намира основание за отмяна на оспореното решение, поради което същото следва да бъде потвърдено.

По разноските.

На жалбоподателят не се дължат разноски, предвид изхода на делото.

Ответникът, е направил искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, в размер на 300,00 лв., съобразно представения списък по чл. 80 ГПК. Предвид изхода на делото, такива му се дължат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.04.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 103-и състав, постановено по НАХД № 17908/2021 г..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция Главна инспекция по труда ДА ЗАПЛАТИ на „Видекс инженеринг“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 300,00 лв. направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.